

ממנחת חוטא?! מה להלן שני קמציין, אף כאן שני קמציין. מה תמן צריכה ליה, אף הכא צריכה ליה. – אמר רבי חזקיה: כלום למדו שלשת לוגין לא מתמיד של בין הערבים?! מה להלן שלשת לוגין, אף כאן שלשת לוגין. °תמן צריכה ליה, והכא פשיטא ליה!?

גלא.ב

אור ל'שרים

נמצא כאן רק במסירה שלפנינו, אך אין מקומו כאן. משפט זה אינו לא בקטע מן הגניזה (קטע כץ) ולא בנוסח הבבלי של מסכת שקלים).

אמר רבי חזקיה: כלום למדו שלשת (בקטע מן הגניזה (קטע כץ) ובדפוס ונציה הבבלי: 'שלשת') לוגין לא (אלא) מתמיד של בין הערבים (מה שאמרו "של בין הערביים" הוא לאו דווקא, שכן בין בתמיד של שחר ובין בתמיד של בין הערביים שיעור השמן הבא במנחת הנסכים הקריבה עם קורבן התמיד הוא שלושה לוגים. תלמיד רשב"ש גרס 'מתמידין'. ונראה שצריך לומר כמו בספרא ובברייתא שבבבלי מנחות נא, א: 'ממנחת תמידין')?! – וכי למדו את שיעור השמן הבא במנחת החביתים, שהוא שלושה לוגים, שלא ממנחת התמידים (אלא ממקום אחר)?! הרי למדו את שיעור השמן הבא במנחת החביתים רק ממנחת התמידים. **מה להלן שלשת לוגין** – כשם שמנחת הנסכים הקריבה עם קורבן התמיד בבוקר ובין הערביים, ששיעור הסולת הוא עשירית האיפה, טעונה שלושה לוגים של שמן (במדבר כח, ה), **אף כאן שלשת לוגין** – כך גם מנחת החביתים, ששיעור הסולת הוא עשירית האיפה, טעונה שלושה לוגים של שמן. ולכן יש להקשות על דעת רבי יוסה: **תמן צריכה ליה, והכא פשיטא ליה?! (בתמיהה)** – שם נצרכת לו, וכאן פשוטה לו?! (שם הוא מסופק בדבר, וכאן הדבר פשוט לו?! שם, ביחס לשיעור השמן הבא במנחת החביתים כשמת כוהן גדול ולא מינו כוהן אחר תחתיו, רבי יוחנן מסופק בדבר, האם הוא מוכפל, אף על פי שלמדו את שיעור השמן הבא במנחת החביתים ממנחת התמידים, ואילו כאן, ביחס לשיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים כשמת כוהן גדול ולא מינו כוהן אחר תחתיו, הדבר פשוט לרבי יוחנן שאין הוא מוכפל, כיוון שלמדו את שיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים מלחם הפנים?! נמצא שלדעת רבי יוסה הדברים ביחס לשיעור השמן אינם תואמים את הדברים ביחס לשיעור הלבונה! – אלא כשם ששם, ביחס לשיעור השמן, רבי יוחנן מסופק בדבר, כך גם כאן, ביחס לשיעור הלבונה, רבי יוחנן מסופק בדבר. לכן לדעת רבי חזקיה יש לשאול גם ביחס לשיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים כשמת כוהן גדול ולא מינו כוהן אחר תחתיו, האם הוא מוכפל).

במסירה שלפנינו הוגה כאן בין השיטין ועל הגיליון על ידי מגיה

מוכפל, כך גם שיעור הלבונה מוכפל, או שמא היא טעונה קומץ אחד בבוקר וקומץ אחד בערב, ככל מנחת חביתים שמביא הכוהן הגדול עצמו?

לדעת רבי יוסה, אם, כשמת כוהן גדול ולא מינו כוהן אחר תחתיו, מנחת החביתים קריבה שלימה בשחרית ושלימה בין הערביים, יש לשאול ביחס לשיעור השמן הבא במנחת החביתים הזו, האם הוא מוכפל, אבל אין לשאול ביחס לשיעור הלבונה, האם הוא מוכפל, ואילו לדעת רבי חזקיה יש לשאול גם ביחס לשיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים הזו, האם הוא מוכפל.

אמר רבי יוסה: כלום למדו לקומץ לא (אלא) ממנחת חוטא (נראה שצריך לומר: 'מלחם הפנים')?! – וכי למדו את שיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים, שהוא שני קמציים, שלא מלחם הפנים (אלא ממקום אחר)?! הרי למדו את שיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים רק מלחם הפנים. **מה להלן שני קמציין** – כשם ששני הביזכים (ספלים) של לחם הפנים טעונים שני קמציים של לבונה, קומץ אחד לכל בזיק (משנה מנחות יג, ג, וראה ירושלמי לעיל ו, ו), **אף כאן שני קמציין** – כך גם מנחת החביתים טעונה שני קמציים של לבונה, קומץ אחד בבוקר וקומץ אחד בערב. לכן, לדעת רבי יוסה, ביחס לשיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים כשמת כוהן גדול ולא מינו כוהן אחר תחתיו, הדבר פשוט שאין הוא מוכפל, שכיוון שלמדו את שיעור הלבונה הבאה במנחת החביתים מלחם הפנים, לכן היא טעונה תמיד שני קמציים של לבונה, קומץ אחד בבוקר וקומץ אחד בערב.

הנוסח 'ממנחת חוטא' הוא כנראה על פי ספרא וברייתא שבבבלי מנחות קח, א שלמדו ממנחת חביתים טעונה לבונה ממנחת חוטא, ברם לא למדו ששיעור הלבונה הוא שני קמציים אלא מלחם הפנים, שכן לא מצאנו שני קמציים של לבונה אלא מלחם הפנים, ואילו למדו ממנחת חוטא, לא היו למדים אלא ששיעור הלבונה הוא קומץ אחד, שכן שיעור הלבונה הבאה בכל המנחות הטעונות לבונה הוא קומץ אחד. רבנו משולם הגיה: 'כלום למדו לקומץ אלא ממנחת נדבה?! מה להלן קומץ, אף כאן קומץ'.

מה תמן צריכה ליה, אף הכא צריכה ליה (משפט זה